

- dyrektywy 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach) ⁽¹⁾,
- dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) ⁽²⁾,
- dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) ⁽⁴⁾,

lub, w każdym razie, nie przekazując tych przepisów Komisji, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, jakie ciążyą na nim na mocy art. 18 dyrektywy o dostępie, art. 18 dyrektywy o zezwoleniach, art. 28 dyrektywy ramowej i art. 38 dyrektywy o usłudze powszechnej.

2. obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin wyznaczony dla transponowania dyrektyw upłynął w dniu 24 lipca 2003 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 7.

⁽²⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 21.

⁽³⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 33.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 51.

Skarga wniesiona dnia 7 czerwca 2004 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-238/04)

(2004/C 190/20)

Dnia 7 czerwca 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Republice Francuskiej sporządzona przez Komisję Wspólnot Europejskich reprezentowaną przez O. Beynet i A. Whelana, w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

1. stwierdzenie, iż nie dokonując właściwej transpozycji art. 1 i art. 2 ust. 3 dyrektywy 90/388/EWG w sprawie konkurencji na rynkach usług telekomunikacyjnych ⁽¹⁾ w wersji zmienionej dyrektywą 95/51/WE ⁽²⁾ oraz dyrektywą 96/19/WE ⁽³⁾, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy powyższej dyrektywy jak i art. 249 (dawny art. 189) trzeci akapit Traktatu;
2. obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Francuski system prawny stwarza problem co do zgodności z prawem wspólnotowym warunków udzielania koncesji na świadczenie usług telekomunikacyjnych przez dystrybutorów sieci kablowych.

W rezultacie, jeżeli chodzi o świadczenie usług telefonii, ustawodawstwo francuskie wprowadziło obowiązek konsultowania z gminami lub ich związkami przed wydaniem koncesji na świadczenie usług telefonicznych w sieci kablowej. Obowiązek ten stwarza szereg problemów w świetle art. 2 ust. 3 dyrektywy zmienionej dyrektywą 96/19/WE, a mianowicie, brak przejrzystości postępowania konsultacyjnego, dysproporcjonalna władza dyskrecjonalna gmin przy formułowaniu swoich opinii, niepewność co do obiektywizmu postępowania wynikająca z faktu powiązań między niektórymi gminami a operatorami, aspekt dyskryminujący postępowania, które nie ma zastosowania do innych dostawców usług telekomunikacyjnych oraz ryzyko dyskryminacji niektórych operatorów sieci kablowych.

System zgodnie, z którym dystrybutorzy sieci kablowych mają obowiązek systematycznego informowania wszystkich gmin o założeniu ich sieci stwarza na ich obszarze świadczenia usług dodatkowy obowiązek w porównaniu z ogólną swobodą dostawy mającą zastosowanie wobec innych operatorów usług telekomunikacyjnych. Skoro żaden czynnik obiektywny nie jest w stanie usprawiedliwić takiego zróżnicowanego traktowania, system francuski jest w tym względzie dyskryminujący i narusza przepis art. 1 w związku z przepisem art. 2 ust. 3 dyrektywy 90/388/EWG w jej wersji zmienionej dyrektywami 95/51/WE i 96/19/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 192, z 24.7.1990, str. 10.

⁽²⁾ Dyrektywa Komisji 95/51/WE z dnia 18.10.1995, zmieniająca dyrektywę 90/388/EWG w zakresie dotyczącym zniesienia ograniczeń w użytkowaniu telewizyjnych sieci kablowych w celu świadczenia już zliberalizowanych usług telekomunikacyjnych (Dz.U. L 256 z 26.10.1995, str. 49).

⁽³⁾ Dyrektywa Komisji 96/19/WE z dnia 13.3.1996, zmieniająca dyrektywę 90/388/EWG w zakresie dotyczącym stworzenia pełnej konkurencji na rynku telekomunikacyjnym.